

Overweging Palmzondag

Thema: God zal me helpen

Lezingen: Matteüs 21,1-11; Jes. 50,4-7 en Matteüs. 26,14 – 27,66

Zondag 2 april 2023 Joost Koopmans, osa

Meditatie palmzondag (tekst naar Jan van Opbergen)

Jezus trok op naar Jeruzalem.

Dat was niet zo verstandig, zou je zeggen ,
want zijn beulen stonden al op hem te wachten.

Toch moest hij er zijn, want Jeruzalem had en heeft een magische klank.
Jeruzalem is de stad van God.

Als de vrede ooit uitbreekt begint dat in Jeruzalem, zo ging het verhaal.

We kunnen het ons in onze tijd nauwelijks voorstellen,
maar de droom blijft, en Jezus was vol van Gods droom.

Een stad als voorbeeld voor alle andere steden.

Een stad met goede verhoudingen tussen overheid en bevolking ,
waar rechtvaardigheid te bloeien staat in alle vensters van de huizen,
waar de lusten en de lasten eerlijk gedeeld worden.

Een echt Mokum, met Jezus als koning: ja, dat wilde de bevolking wel!
Geen koning hoog op de troon, maar tussen ons in. Hosanna!

En ze vierden feest alsof dat nieuwe Jeruzalem al begonnen was.

Groene takken, een feestelijke optocht, kinderen voorop.

Het duurde maar even, dat feestje,

want de haat poets je niet van de straat met groene takjes.

Met politiek krijg je die stad van God niet van de grond.

Koningen gaan, presidenten komen...

Met wetten en legers, dogma's en instituten

krijg je de harten van mensen niet warm.

MUZIEK -Jerusalem, o stad van god -

God bouwt zijn stad door vrede te zaaien in de harten van de mensen,
en dan gaan ze aan de slag. Stil en bescheiden,

soms door even op te staan als profeet of als verzoener.

Stil en onopvallend voltrekt zich dat werk.

Geen politicus krijgt er vat op, geen zakenman kan er munt uit slaan.

Het gaat steen voor steen.

Als ergens iets wordt afgebroken of vernield, gaan ze elders verder.

Al eeuwen wordt er aan de stad van God gebouwd.

Zijn de generaties vóór ons, met ups en downs, zo niet bezig geweest?

Ze zijn toch niet voor niets goed en volhardend geweest?

Wij dragen nu toch de vruchten van hun bidden en werken?
Zo bouwt God met ons zijn stad, generatie na generatie.
Het hoeft niet binnen een paar jaar af.

MUZIEK

Neem vandaag die groene tak mee, teken van de eeuwige stad
waaraan ook wij kunnen meewerken.
Tekenen van hoop dat wij nooit tevergeefs het goede doen.
Een teken voor onze kinderen dat wij hun meegeven in hun zoektocht
naar de toekomst.
We laten hen niet zomaar aan het lot van de toevalligheid over,
maar moedigen hen aan door te vertellen van Gods droom,
zoals onze ouders ook deden.
Wij wijzen hun op al die mensen die hun huizen versieren met
vriendelijkheid
en gastvrijheid, mensen die zingen op de fiets, zingen in een koor,
zingen met kinderen, zingen bij een uitvaart en bij feesten.
Mensen die een kaart schrijven met lieve woorden of die meehelpen
aan de Vastenactie, maatje zijn of een straatfeest organiseren.
Als we maar niet gaan denken dat het allemaal onzin en onbenulligheid is.
Al deze mensen zijn een struikelsteen voor dat volkje dat het zo druk
heeft
met zichzelf, en God als een ongevaarlijke oude man ziet.
Maar ze krijgen ons niet stil, want als we moeten zwijgen,
zouden de straatstenen nog roepen om gerechtigheid, zegt Jezus.
Niets kan Gods werk teniet doen.
Niemand kan Hem verhinderen om onze God te zijn.

MUZIEK

Zo komt het lijdensverhaal van Goede Vrijdag in een ander daglicht te
staan.
Het is geen zielig verhaal, maar het past in een groot plan.
Het is het verhaal van God met de mensen.
Een verhaal dat naar iets toe gaat.
Wat ons ook overkomt, hoe tragisch ons lijden soms kan zijn,
hoe vernederend het ook is om te zien dat goede bedoelingen worden
neergehaald, of met een lans doorstoken, de stad van God zal komen.
De groene tak overleeft de winter. De Goede Week is begonnen.
Door lijden en dood heen zullen we Pasen gaan vieren.

STILTE